

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind respingerea cererii de strămutare

în cauza civilă

Administrația Națională a Penitenciarelor împotriva lui Petric Artur,
intervenient accesoriu Academia "Ștefan cel Mare"

(încasarea cheltuielilor suportate pentru instruire)

*(Dosarul nr. 2ac-51/26
NR. PIGD 2-22004387-01-2ac-27032026)*

Lipsa temeiului de strămutare prevăzut la art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă.

1 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților cererea depusă de Petric Artur, reprezentat de avocatul Ciobanu Vadim, privind strămutarea cauzei în ordine de apel la o altă instanță de același grad,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 ianuarie 2022 Administrația Națională a Penitenciarelor a înaintat în instanța de judecată, cererea de chemare în judecată împotriva lui Petric Artur cu privire la încasarea sumei de 164 413,08 lei pentru instruire la Academia ”Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul statului.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cahul din 10 decembrie 2024, instanța de judecată a admis parțial acțiunea înaintată de Administrația Națională a Penitenciarelor împotriva lui Petric Artur, cu participarea intervenientului accesoriu Academia „Ștefan cel Mare”, având ca obiect încasarea cheltuielilor suportate pentru instruire.

3. Astfel, s-a încasat de la Petric Artur în beneficiul statului suma de 130 169,10 lei, reprezentând cheltuielile suportate de Academia „Ștefan cel Mare” pentru instruire, precum și suma de 3 905 lei cu titlul de taxă de stat de la care a fost scutit reclamantul.

4. Nefiind de acord cu hotărârea menționată, la 12 decembrie 2024, Petric Artur, reprezentat de avocatul Ciobanu Vadim a declarat apel asupra hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Cahul din 10 decembrie 2024, solicitând casarea integrală a hotărârii instanței de fond, dispunând scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată sau încetarea procesului civil.

5. Examinarea cererii de apel a fost fixată pentru data de 16 decembrie 2025, ora 15:45, însă ședința de judecată a fost amânată pentru data de 24 martie 2025, ora 15:45, ca urmare a cererii de amânare depuse de reprezentantul apelantului Petric Artur, avocatul Ciobanu Vadim.

6. Ulterior, în ședința de judecată din 24 martie 2025, ora 15:45, examinarea cauzei a fost întreruptă ca urmare a înaintării de către reprezentantul apelantului Petric Artur, avocatul Ciobanu Vadim, a unei cereri de strămutare, completul de judecată dispunând remiterea cauzei la Curtea Supremă de Justiție pentru examinarea cererii respective.

7. Astfel, Petric Artur, reprezentat de avocatul Ciobanu Vadim, a depus o cerere întemeiată pe prevederile art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, prin care a solicitat strămutarea examinării cauzei în ordine de recurs la o altă instanță de judecată egală în grad.

8. În motivarea cererii, a invocat existența unor suspiciuni privind imparțialitatea completului de judecată al Curții de Apel Sud, generate de faptul că judecătorii acestei instanțe s-au pronunțat anterior asupra unor litigii similare ce țin de recuperarea cheltuielilor de instruire, ceea ce ar putea influența soluționarea prezentei cauze.

9. A reținut că aceste circumstanțe creează atât o aparență de lipsă de imparțialitate, cât și riscul formării unei predispoziții în examinarea cauzei, afectând încrederea părții în obiectivitatea și echidistanța instanței.

10. A subliniat că imparțialitatea trebuie analizată atât sub aspect subiectiv, cât și obiectiv, în conformitate cu standardele consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, fiind necesară înlăturarea oricăror dubii legitime în acest sens.

11. Petric Artur, reprezentat de avocatul Ciobanu Vadim a reținut, de asemenea, principiul potrivit căruia justiția nu doar trebuie să fie realizată, ci și să se vadă că este realizată, precum și jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauza „Flux și Profesorii Protestanți contra Moldovei”, evidențiind importanța aparențelor în aprecierea imparțialității.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

12. Art. 43 alin. (2) lit. f) și alin. (4) din Codul de procedură civilă:

„Instanța strămută cauza la o altă instanță dacă f) există bănuieli, care derivă din elemente obiective, că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

Strămutarea cauzei în cazurile prevăzute la alin.(2) lit.d), e), f) și g) se efectuează de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere nu se supune niciunei căi de atac. Încheierea instanței ierarhic superioare este emisă în cel mult 5 zile lucrătoare, în baza copiilor de pe actele relevante transmise în formă electronică”.

13. Art. 32 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Nimeni nu poate fi lipsit, fără consimțământul său, de dreptul la judecarea cauzei sale de către o instanță sau de judecătorii în a căror competență cauza respectivă este dată prin lege, cu excepția cazurilor expres stabilite de prezentul cod.

Instanța ierarhic superioară nu are dreptul să strămute, din oficiu, o cauză de la instanța ierarhic inferioară la alta ori să o preia pentru judecare, cu excepția cazului în care completul de judecată în instanța respectivă nu poate fi legal constituit”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

14. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că instituția strămutării reprezintă un remediu procesual excepțional, care poate fi aplicat numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege, fiind necesară invocarea unor circumstanțe concrete, obiective și verificabile, apte să justifice concluzia că judecarea cauzei de către instanța competentă ar putea fi afectată de lipsa de imparțialitate.

15. Simpla nemulțumire a unei părți față de modul de desfășurare a procesului sau față de actele procedurale dispuse de instanță nu poate constitui, prin ea însăși, temei pentru strămutarea cauzei.

16. În conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, strămutarea poate fi dispusă doar în situația în care există bănuiele rezonabile, întemeiate pe elemente obiective, că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

17. Colegiul civil relevă că CtEDO, în jurisprudența sa (hotărârea Kyprianou vs. Cyprus [GC], nr. 73797/01, § 121, ECHR 2005), a rezumat cauzele care reies din jurisprudența sa cu privire la imparțialitatea instanței judecătorești, statuând că imparțialitatea instanței, în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri.

18. Astfel, Curtea a subliniat că este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii completului, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. Atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănuii că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănuială poate fi obiectiv justificată (cauza Ferrantelli and Santangelo vs. Italy, hotărâre din 7 august 1996, Reports 1996-III, pp. 951-52, § 58, și Wettstein vs. Switzerland, nr. 33958/96, § 44, ECHR 2000-XII).

19. Prin urmare, pentru a justifica strămutarea, nu este suficientă invocarea unor presupuneri sau percepții subiective, ci este necesar ca aceste bănuiele să rezulte din fapte concrete, verificabile, care, analizate prin prisma unui observator obiectiv și rezonabil, ar putea genera îndoiele legitime cu privire la imparțialitatea instanței.

20. Analizând motivele invocate în cererea de strămutare, completul constată că acestea se referă, în esență, la pretinsa lipsă de imparțialitate a judecătorilor Curții de Apel Sud, dedusă din faptul că aceștia s-ar fi pronunțat anterior asupra unor litigii similare privind recuperarea cheltuielilor de instruire, circumstanță apreciată ca fiind susceptibilă să genereze dubii asupra obiectivității și echidistanței instanței în examinarea prezentei cauze.

21. Totuși, astfel de susțineri nu pot fi reținute drept temei pentru strămutare, deoarece simpla pronunțare anterioară a judecătorilor asupra unor cauze similare, având același obiect sau o problematică juridică apropiată, nu echivalează, prin ea însăși, cu existența unor circumstanțe obiective de natură să pună la îndoială imparțialitatea acestora, în lipsa unor indicii concrete și verosimile care să demonstreze existența unei prejudecăți sau a unui interes personal în soluționarea prezentei cauze.

22. Curtea Europeană a Drepturilor Omului la acest subiect a relevat că, cunoașterea profundă a dosarului de către un judecător nu implică nici o prejudecată cu privire la imparțialitatea sa la momentul judecării cauzei, iar aprecierea preliminară a datelor disponibile din dosar nu poate semnifica faptul că ar fi de natură să influențeze aprecierea finală. Ceea ce interesează este ca această apreciere să se facă la momentul luării hotărârii și să se bazeze pe elementele dosarului și pe dezbaterile din ședința de judecată (Morel c. Franței, Saraiva de Carvalho c. Portugaliei).

23. De asemenea, instanța reține că partea nu a indicat și nu a probat existența unor legături personale, profesionale sau de altă natură între judecători și participanții la

proces, nu a invocat existența unor interese ale instanței în soluționarea cauzei și nu a demonstrat existența unor împrejurări care ar putea pune în discuție imparțialitatea instanței ca instituție.

24. Or, în lipsa unor asemenea elemente obiective, susținerile privind pretinsa afectare a imparțialității se reduc la simple aprecieri subiective și la dezacordul față de modul de desfășurare a procedurii, ceea ce nu poate justifica aplicarea unei măsuri excepționale precum strămutarea cauzei.

25. Curtea subliniază că principiul repartizării cauzelor potrivit competenței stabilite de lege constituie o garanție esențială a dreptului la un proces echitabil, iar derogarea de la acest principiu prin strămutare este admisibilă numai atunci când există motive serioase și temeinice, apte să demonstreze că judecarea cauzei de către instanța competentă ar putea afecta în mod real încrederea justițiabililor în imparțialitatea actului de justiție.

26. În cauza de față, asemenea motive nu au fost identificate, iar argumentele invocate nu depășesc nivelul unor simple nemulțumiri procesuale, care pot fi valorificate prin căile de atac prevăzute de lege, dar nu pot constitui temei pentru strămutare.

27. Ținând cont de cele expuse, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție va respinge cererea de strămutare a cauzei de la Curtea de Apel Sud, sediul Cahul la o altă instanță de același grad.

28. În conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. f) și alin. (4), art. 61 alin. (3), art. 269-270 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea depusă de Petric Artur, reprezentat de avocatul Ciobanu Vadim, privind strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Sud, sediul Cahul la o altă instanță de judecată egală în grad.

Cauza civilă, Administrația Națională a Penitenciarelor împotriva lui Petric Artur, intervenient accesoriu Academia "Ștefan cel Mare" cu privire la încasarea cheltuielilor suportate pentru instruire, se remite la Curtea de Apel Sud, sediul Cahul, pentru examinare în ordine de apel.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu